

עברו כבר יותר משלוש שנים, הדמעות שוב יורדות לאיטן, זולגות על רסיסי זיכרון. תמונתך תלויה במשרדי, מביטה בחיוך, במבט אחד אחרון. עובדת היעדרותך היא בלתי-נתפסת. כאב האובדן שלך הוא גדול משניתן לשאת, כפצע פעור שנפער בגוף ולא יתרפא.

ריון. כל-כך הרבה דברים עוד לא הספקנו לעשות יחד. נשארנו בלעדיך אבל אנחנו איתך בכל רגע ושנייה.

לנצח אחי, אזכור אותך תמיד, ונפגש בסוף אתה יודע...